

**Федеральне державне унітарне підприємство «Державний науково-дослідний навігаційно-гідрографічний інститут»
Міністерства оборони Російської Федерації
(ФДУП «ДНДНГІ» Міноборони Російської Федерації)**

1939 року Інститут почав свою наукову діяльність як Науково-дослідний гідрографічно-штурманський інститут РК ВМФ (НДГШІ), створений на базі науково-дослідницького бюро Гідрографічного управління РК ВМФ. Це був єдиний орган, що координував всі питання розробки технічних засобів навігації та гідрографії, методів використання цих засобів і технологій гідрографічних робіт.

Відтоді кожне десятиліття існування цієї установи ознаменувалося вагомими досягненнями та відіграло велику роль у розвитку країни. У передвоєнний час завдяки Інституту військові кораблі ВМФ були забезпечені вітчизняними штурманськими приладами. Під час війни було прийнято на озброєння більше 20-ти та закінчено розробку десяти нових зразків корабельної навігаційної техніки. У післявоєнний період Інститут працював у напрямку вивчення досвіду навігаційно-гідрографічного забезпечення

(НГЗ) бойових дій у роки Великої вітчизняної війни та створення технологій НГЗ бойового тралення і зйомки рельєфу дна.

Наприкінці 50-х років в Інституті були виконані наукові дослідження з 56 тем, у результаті яких були розроблені тактико-технічні завдання на створення нових лагів для підводних човнів, гідролокаційних пасивних відбивачів, гідроакустичного ехотрала, геодезичного радіодальноміра, гіроскопічного курсовказівника, що забезпечує плавання поблизу полюса, систем денного бачення зірок, безконтактного пробліскового апарата та багато ін.

В 1961 році Інститут був об'єднаний з однією з науково-дослідних установ ВМФ, однак через два роки у зв'язку зі зростаючими вимогами загального мореплавання відновився статус Інституту як самостійної установи. Уже в 70-ті роки Інститут заявив про себе як про зрілу повністю сформовану науково-дослідну установу, здатну вирішувати в інтересах Військово-Морського Флоту та країни в цілому найскладніші завдання в області навігації, гідрографії, гідрометеорології та океанографії. У цей час у розвиток Інституту вагомий внесок і значну підтримку здійснювала Гідрографічна служба ВМФ, зокрема, її начальник адмірал А.І. Рассохо і його заступник контр-адмірал В.Д. Шандабилов.

Інституту випала нелегка і в той же час почесна роль бути серед першопрохідців.

ДНДНГІ був ініціатором по розробках теоретичних положень про морську цифрову картографію, автоматизацію картоскладання, а пізніше систему автоматизованих технічних засобів цифрової морської картографії, яку було впроваджено.

Інститут - першопрохідник і в справі створення супутникової навігації, саме на нього лягли основні труднощі по подоланню первісного скептицизму. Але переборовши всі перешкоди, виявивши спритність і цілеспрямованість, співробітники Інституту разом з іншими науковими установами всього за два роки заклали основи низькоорбітної супутникової системи. Перший вітчизняний навігаційний супутник «Космос-192» був запущений 23 листопада 1967 року.

В області гідрографії, геофізики та картографії колектив Інституту приділяв багато уваги створенню засобів і методів вивчення параметрів гравітаційного та магнітного полів Землі в морі, на автоматизацію гідрографічних робіт, методів створення й використання морських карт. Наприкінці 70-х років були розроблені й впроваджені методи визначення глибин моря по аеро- і космічних знімках.

У цей період Інститут зіграв величезну роль у розвитку ВМФ СРСР і народного господарства. Уперше в СРСР була розроблена комплексна програма навігаційного забезпечення потреб оборони країни й народного господарства на період до 1990 року.

На початку 80-х Інститут розробив чотири цільових комплексних програми розвитку, було прийнято на озброєння ВМФ новий навігаційний комплекс, створення якого було відзначено Державною премією СРСР.

У зв'язку з реорганізацією наукових установ ВМФ до складу Інституту був включений науково-дослідний океанографічний центр МО, основними завданнями якого були розробка методів збору, систематизації й автоматизації обробки матеріалів гідрометеорологічних і геофізичних досліджень, методів забезпечення кораблів, штабів, гідрометцентрів ВМФ режимною та прогностичною інформацією й багато ін. Завдяки створеному ним банку океанографічних даних і сучасної обчислювальної техніки стало можливим на якісно новій основі вирішувати завдання гідрометеорологічного забезпечення ВМФ.

В 1994 році Інститут був перетворений у Державний науково-дослідний навігаційно-гідрографічний інститут МО РФ (ДНДНГІ МО РФ) і визначений головною в країні науково-дослідною організацією, відповідальною за обґрунтування й розробку технічної політики в області навігації, морської картографії, океанографічного забезпечення оборони й економіки країни. На Інститут покладено рішення загальнодержавних наукових і практичних завдань по забезпеченню загального мореплавання, порятунку життя людини на морі, вивченню й використанню Світового океану.

З 14 березня 2000 року Інститут здобуває статус Федерального Державного унітарного підприємства. У цей час особливе місце в діяльності Інституту займає проект Північно-Європейського газопроводу, що має стратегічне значення для розвитку економіки Росії в частині пошуку затопленої хімічної зброї й вибухонебезпечних предметів. Рішення цього завдання не має аналогів у світовій практиці ні по складності, ні за обсягом, ні по «екологічній» відповідальності. Фахівці Інституту беруть участь у комплексних океанографічних дослідженнях, які виконуються російськими організаціями й входять до складу інших міжнародних програм.

За 70-літню діяльність ДНДНГІ МО РФ сприяв рішенням багатьох завдань НГЗ і ГМО ВМФ, його розробки завжди актуальні й сьогодні, фундаментальні та прикладні дослідження, які проводить колектив ювілярів, забезпечують ефективне рішення військових завдань і освоєння ресурсів і просторів Світового океану. ДНДНГІ МО РФ по праву можна назвати гордістю Росії.

Інститут об'єднав творчих, цілеспрямованих, досвідчених фахівців. Багато хто з них нагороджені орденами і медалями. Інститут нагороджений орденом Червоного прапора.

Сьогодні ДНДНГІ МО РФ очолює доктор технічних наук, професор, Заслужений військовий фахівець РФ контр-адмірал Алексєєв Сергій Петрович.